

PLANT DEL DIA: L'Anunciació de Nostra Senyora
Sant de doma: —Sants Cateño y poums, mrs. —*Quaranta Hores* a la Iglesia de Rolletes de Maria Immaculada. *Agua!* servey domesticós, *barra* consell de Cent. —*Cor de exporcion* a la Iglesia de Rolletes de Maria Immaculada. *Cor de Maria*. Nostra Senyora de Beltham, a la Iglesia. —**Dama:** Nostra Senyora de los Gracías, a Sant Pere. —*Missa d'auya*: L'Anunciacó de la V. Vergo Maria, color bianch. —**Le de doma:** Sant Brauli, bianch y conf, color bianch. —**Adoració nocturna:** Dilous dia St. Torn del Santissim Corons Christi.

Observatori Meteorològic de la Universitat. - Director: E. Alcobé. - 23 de març

NORDS D'OBSERVACIÓ: ometit i fàrda. - Baròmetre 69 y al nivell del mar: 70.2. - Temperatura màxima: 19.0; sol 45 ombres. - Mínima: 8.0; ombra: 7.4 reflector. - Temperatura a laombra: 18.2 i 18.8. - Fúgia a les 23 hores: 60. - Aigua evaporada en mil·límetres: 4.0. - Graus d'humiditat: 56.0. - Direcció del vent: O. N. 0.1. - Societat del vent: 0.1. - Direcció del cel: calb i boira. - Vèries. Classes: C. K., C. R. - Cantitat: 1.0.

Societat dels vents: 0.1. - Societat dels vents: 0.1. - Societat dels vents: 0.1.

L'Excm. y Ilm. Sr. Bisbe de Barcelona s'ha dignat concedre 50 dies d'indulgencia a sos fideis diocesans per cada acte de pietat que practiquin en sufragi de l'ànima de la finada.

Per respecte a la sanietat del temple, el dol se dona per despedir. No's compta particularment.

L'Excm. y Ilm. Sr. Bisbe de Barcelona concedeix 50 dies d'indulgencia a eos diocessans per cada acte de pietat o caritat cristiana que practiquin en sufragi de l'ànima del difunt.

at para les seves convencions del 1974

Fulla Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país y extranger, notícies útils y demés d'interès pera la pagesia catalana

273

Al entorn de la Assamblea dels Vinyaters

Els vins espanyols a França

Per sa excepcional importància reproduïm a continuació la següent carta que ha rebut l'Unió de Vinyaters de Catalunya.

Senyor president de la Unió de Vinyaters Catalans. — Barcelona.

Permeteu-me, en mon nom personal y en nom del Sindicat Regional de Bezers-Sant Pons, recomanar-vos per l'afectuosa cordialitat amb que vau rebre a nostres delegats.

Nostres remerciaments també a vostres col·legues, que han fet nostres amics els honors de vostra admirable capital de la Catalunya.

Com vos indicava en ma darrera carta, el consum francès ha absorbit una gran part dels nostres vins, y com havia previst, el comerç se dirigeix als vins d'Espanya.

Convé, donchs, que per l'interès solidari dels viticultors catalans y francesos, els vins importats a França siguin veritablement vins naturals, tal com els produïxen els honrats vinyaters espanyols.

Alguns comerciants ja ens han indicat que, qualques de llurs col·legues, ab objecte de lucrari, se proposaven importar vins espanyols falsificats, venent-los a preus que no corresponen pas a les cotisacions dels vins naturals francesos y espanyols.

Tenim, donchs, el dever uns y altres de privar un frau perjudicial als interessos de la gent honrada, comerciants o vinyaters, de les dues bandes dels Pirineus.

Vos preguem feu vigilar els ports per vostres inspectors, no solament els de Catalunya, si també els de les altres provincies, y, particularment, el de València.

Per la nostra part donem instruccions als nostres inspectors dels ports del Mediterrani y de l'Oceà, pera que vigilin y inspeccionin tots els envios sospitosos.

Mes, per donarvos una nova prova de nostre esperit de justícia y solidaritat, nostre Sindicat no's mostrarà part civil en les causes per frau relatives als vins d'Espanya, sens informar-vos y demanar-vos el vostre opinió.

D'aquesta manera procedirem de ab dos països defensar la legalitat y puritat de llurs vins sense cap apassionalament y deixant en absoluta llibertat als importadors honrats.

Rebeu, senyor president, la seguretat de nostres sentiments més afectuosos. Jules Pastre, president del Sindicat Regional de Bezers-Sant Pons, de la C. G. V.; pel Consell d'Administració de la C. G. V., doctor Ferroul.

En prò de la declaració de cul·lites y les guies de circulació

Convengué de la veritable necessitat que té tot hom d'intervenir en quantes qüestions afectin als seus interessos, avuy vint, com humil vinyater, a pendre part en la campanya que contra la declaració de cul·lites y guies de circulació se ve fent desde aquesta «Fulla Agrícola» per personalitzar la competència com les que m'han precedit.

El pendrell part no es pera combatre l'argumentació que d'una manera tan sòlida y brillant porta el senyor Raventos contra la declaració de cul·lites y guies de circulació, sinó pera exposar la meua opinió sobre alguns dels punts tractats per dit senyor.

El senyor Raventos, en l'últim article del 26 de febrer, senyala com un greu perill pera l'anyada l'estol d'empreses que el Govern envia a Catalunya el dia que s'establís la declaració de cul·lites y les guies de circulació.

Si donem per sentat que'ls empleats a que fa menció el mateix senyor ha d'enviarlos l'Estat, allavors si que serà un greu perjudici, mitja per tots cartons; però si aquest servei fos encarregat a personal de l'Unió, del tot independent del Estat, tal com senyala don Ignasi Girona en el mateix nombre, no canviaria molt de color lo que tan negre havíem vist? Dich això perquè el senyor Raventos en son esmentat article ve a suposar que dits empleats l'organismen lunt d'esser altres tants agents del Govern. Jo no ho sé pas veure així. Tal volta vagi equivocant a estigui enlluernat pels meus desitjos de veure acabat pera sempre el frau; però la meua manera de pensar no es aquesta, sinó que així com l'Unió té vençadors nomenats pels seus fets, també podria tenir altres empleats que podrien dir-se sense carregar de registre per portar els llibres que fossin convenient y fer totes les investigacions necessàries.

El mateix senyor Raventos, en apor dels seus arguments, diu en son escrit «Per què fos eficaç, pera la persecució del frau, la declaració de la cul·lita hauria d'esser entenguda per delegats del Govern y comprovada durant la vetemà y en dot Espanya» examinant les càrregues que entren cada dia o fent un recompte al final (dintre els cellers).

Estich del tot conforme ab lo que acabo de transcriure. Si volem que la cosa sigui ben feta, ha de fer-se tal com queda indicat. — Més, ¿es possible fer això en tot Espanya? Avuy per avuy no. Donchs, si no es possible realitzar-ho en tot Espanya per falta d'unió, ¿els catalans que estem units hem de plagar-nos de braços? No; y podriem donar-nos per molt satisfets si a Catalunya logràvem lo que el senyor Raventos proposa per tot Espanya.

Ben convençut estich de que, si agut tinguéssim una declaració de cul·lita implantada y fossin obligatòries les guies de circulació, desapareixeria el frau, si no del tot, en gran part, puix acabar-lo, to, se fassi de la manera que vulgué, ho considero poch menys que impossible.

Creuen que això combaten que'l sol fet d'existir a Catalunya la declaració de cul·lites y les guies de circulació, no pot ésser tan gran pas pera posar tre al escandalosa falsificació del vi? Suposo que'l seu clar criteri y els molts coneixements que'l distingeixen son dos elements poderosos pera fer-ho veure la part de rahó que puch tenir ab lo que porto dit. Si això no fos prou, me permeto preguntar a dits senyors: ¿Què es que comet el frau? El vinyater o el detallista?

Suposo que'm contestaràn: tots dos. També així ho crech; y per això estich persuadit que'l Consell Regional, després d'un detingut estudi, va portar a l'aprovació de l'Assamblea aquesta conclusió. El senyor Raventos y demés senyors diran que es un nou embolic per la marca del vi y que tant se falsifica si hi ha declaració de cul·lita y guies de circulació com no. El meu humil criteri'm diu que no, y vaig a demostrar-ho. Aquí, a l'Empordà, per regla general, tots són cultius pebrats, y aquests mateixos vivim en els pobles honrats tenim les vinyes, y els que no hi vivim tenen encanteries pera comprar dels llurs terrens, les quals són treballades pels jornalers del mateix poble. Per lo tant, com que son variats és que interveuen a la casa del vinyater, es molt fàcil capitar-se si la declaració de cul·lita feta pels interessats es certa o falsa. Lo que deixo dit pot aplicarse desde millor contribuent fins al més petit productor, perquè dintre dels pobles rurals tot se sab de tal manera, que es possible comptar els centims que cada vinyer porta a la butxaca si el del costat o el del davant s'hi empenyen. Com que suposo que'ls pobles de les demés comarques catalanes són tallats pel mateix patró que'l de l'Empordà, tinc la convenció de que una vegada feta obligatòria la declaració de cul·lita y la guia de circulació, tot hom faria la declaració an el temps oportú y tindrà la guia el dia que se fa una venda de vi, per pòr de que'l vinyer, d'amagar, ho anés a denunciar al encarregat que la Unió tingues al poble, resultant de tot això, que al fins avuy el cultiu havia pogut fer la falsificació impunement y en gran escala, ara ja no hi seria possible.

Respecte al detallista ja's fa més difícil averiguar lo que ven, degut als molts inconvenients que això significaria, creient molt més ventatós deixar-ho en mans del venedor y aplicant-hi el rigor de la llei. En quant al magatzemador, crech que podria seguir-se'l mateix procediment de les guies sense que això significés entremetre-hi cap classe a la circulació del vi.

Ja'm sembla que'n sento molts que diran que, no pugen sapiguer si el detallista fa trampa o no al vi res hem guanyat, y que, per fer les coses a mitges, més val deixar-les com estan. A'nquests tals jo'ls hi diré que això no es argument de prou pes pera deixarmos convençut, considerant, per mi, una senyalada victòria si ab la declaració de cul·lites y les guies de circulació desaparegués una part de la falsificació del vi.

Per no ferme interminable ni molest, deixant aquesta qüestió pera dir al senyor Raventos, ab tot el respecte que'm mereix, que allò d'aprovar a culta-corrents, y ab exagerada disciplina, tot les conclusions que's varen portar a l'Assamblea, no puch admetre de cap manera, com a empordanès que soch, puix pot ben dir-se que nosaltres vivim esser els únics que volem promoure discussió al veure que volia aprovar l'última conclusió, que tant pot perjudicar-nos, ja que d'ella parlo, no puch tancar sense fer constar la meua satisfacció al veure que ja no som sols els empordanesos els que creiem un perjudici el que les comarques productores de vins de bona qualitat puguen reforçar, y que, les de vins d'alta graduació, no puguin rebuçar-los, sinó que, en el penúltim número de la «Fulla Agrícola», venen firmes tant autoritzades com les del senyor Puigdor y senyor Riba a defensar nostre criteri.

Ja's fa que ab aquest article no lograré content d'opinió com va suposar el detallista el 26 de febrer.

poso que'l seu clar criteri y els molts coneixements que'l distingeixen son dos elements poderosos pera fer-ho veure la part de rahó que puch tenir ab lo que porto dit. Si això no fos prou, me permeto preguntar a dits senyors: ¿Què es que comet el frau? El vinyater o el detallista?

Suposo que'm contestaràn: tots dos. També així ho crech; y per això estich persuadit que'l Consell Regional, després d'un detingut estudi, va portar a l'aprovació de l'Assamblea aquesta conclusió. El senyor Raventos y demés senyors diran que es un nou embolic per la marca del vi y que tant se falsifica si hi ha declaració de cul·lita y guies de circulació com no. El meu humil criteri'm diu que no, y vaig a demostrar-ho. Aquí, a l'Empordà, per regla general, tots són cultius pebrats, y aquests mateixos vivim en els pobles honrats tenim les vinyes, y els que no hi vivim tenen encanteries pera comprar dels llurs terrens, les quals són treballades pels jornalers del mateix poble. Per lo tant, com que son variats és que interveuen a la casa del vinyater, es molt fàcil capitar-se si la declaració de cul·lita feta pels interessats es certa o falsa. Lo que deixo dit pot aplicarse desde millor contribuent fins al més petit productor, perquè dintre dels pobles rurals tot se sab de tal manera, que es possible comptar els centims que cada vinyer porta a la butxaca si el del costat o el del davant s'hi empenyen. Com que suposo que'ls pobles de les demés comarques catalanes són tallats pel mateix patró que'l de l'Empordà, tinc la convenció de que una vegada feta obligatòria la declaració de cul·lita y la guia de circulació, tot hom faria la declaració an el temps oportú y tindrà la guia el dia que se fa una venda de vi, per pòr de que'l vinyer, d'amagar, ho anés a denunciar al encarregat que la Unió tingues al poble, resultant de tot això, que al fins avuy el cultiu havia pogut fer la falsificació impunement y en gran escala, ara ja no hi seria possible.

Respecte al detallista ja's fa més difícil averiguar lo que ven, degut als molts inconvenients que això significaria, creient molt més ventatós deixar-ho en mans del venedor y aplicant-hi el rigor de la llei. En quant al magatzemador, crech que podria seguir-se'l mateix procediment de les guies sense que això significés entremetre-hi cap classe a la circulació del vi.

Ja'm sembla que'n sento molts que diran que, no pugen sapiguer si el detallista fa trampa o no al vi res hem guanyat, y que, per fer les coses a mitges, més val deixar-les com estan. A'nquests tals jo'ls hi diré que això no es argument de prou pes pera deixarmos convençut, considerant, per mi, una senyalada victòria si ab la declaració de cul·lites y les guies de circulació desaparegués una part de la falsificació del vi.

Per no ferme interminable ni molest, deixant aquesta qüestió pera dir al senyor Raventos, ab tot el respecte que'm mereix, que allò d'aprovar a culta-corrents, y ab exagerada disciplina, tot les conclusions que's varen portar a l'Assamblea, no puch admetre de cap manera, com a empordanès que soch, puix pot ben dir-se que nosaltres vivim esser els únics que volem promoure discussió al veure que volia aprovar l'última conclusió, que tant pot perjudicar-nos, ja que d'ella parlo, no puch tancar sense fer constar la meua satisfacció al veure que ja no som sols els empordanesos els que creiem un perjudici el que les comarques productores de vins de bona qualitat puguen reforçar, y que, les de vins d'alta graduació, no puguin rebuçar-los, sinó que, en el penúltim número de la «Fulla Agrícola», venen firmes tant autoritzades com les del senyor Puigdor y senyor Riba a defensar nostre criteri.

Ja's fa que ab aquest article no lograré content d'opinió com va suposar el detallista el 26 de febrer.

Ben convençut estich de que, si agut tinguéssim una declaració de cul·lita implantada y fossin obligatòries les guies de circulació, desapareixeria el frau, si no del tot, en gran part, puix acabar-lo, to, se fassi de la manera que vulgué, ho considero poch menys que impossible.

Creuen que això combaten que'l sol fet d'existir a Catalunya la declaració de cul·lites y les guies de circulació, no pot ésser tan gran pas pera posar tre al escandalosa falsificació del vi? Suposo que'l seu clar criteri y els molts coneixements que'l distingeixen son dos elements poderosos pera fer-ho veure la part de rahó que puch tenir ab lo que porto dit. Si això no fos prou, me permeto preguntar a dits senyors: ¿Què es que comet el frau? El vinyater o el detallista?

Suposo que'm contestaràn: tots dos. També així ho crech; y per això estich persuadit que'l Consell Regional, després d'un detingut estudi, va portar a l'aprovació de l'Assamblea aquesta conclusió. El senyor Raventos y demés senyors diran que es un nou embolic per la marca del vi y que tant se falsifica si hi ha declaració de cul·lita y guies de circulació com no. El meu humil criteri'm diu que no, y vaig a demostrar-ho. Aquí, a l'Empordà, per regla general, tots són cultius pebrats, y aquests mateixos vivim en els pobles honrats tenim les vinyes, y els que no hi vivim tenen encanteries pera comprar dels llurs terrens, les quals són treballades pels jornalers del mateix poble. Per lo tant, com que son variats és que interveuen a la casa del vinyater, es molt fàcil capitar-se si la declaració de cul·lita feta pels interessats es certa o falsa. Lo que deixo dit pot aplicarse desde millor contribuent fins al més petit productor, perquè dintre dels pobles rurals tot se sab de tal manera, que es possible comptar els centims que cada vinyer porta a la butxaca si el del costat o el del davant s'hi empenyen. Com que suposo que'ls pobles de les demés comarques catalanes són tallats pel mateix patró que'l de l'Empordà, tinc la convenció de que una vegada feta obligatòria la declaració de cul·lita y la guia de circulació, tot hom faria la declaració an el temps oportú y tindrà la guia el dia que se fa una venda de vi, per pòr de que'l vinyer, d'amagar, ho anés a denunciar al encarregat que la Unió tingues al poble, resultant de tot això, que al fins avuy el cultiu havia pogut fer la falsificació impunement y en gran escala, ara ja no hi seria possible.

Respecte al detallista ja's fa més difícil averiguar lo que ven, degut als molts inconvenients que això significaria, creient molt més ventatós deixar-ho en mans del venedor y aplicant-hi el rigor de la llei. En quant al magatzemador, crech que podria seguir-se'l mateix procediment de les guies sense que això significés entremetre-hi cap classe a la circulació del vi.

Ja'm sembla que'n sento molts que diran que, no pugen sapiguer si el detallista fa trampa o no al vi res hem guanyat, y que, per fer les coses a mitges, més val deixar-les com estan. A'nquests tals jo'ls hi diré que això no es argument de prou pes pera deixarmos convençut, considerant, per mi, una senyalada victòria si ab la declaració de cul·lites y les guies de circulació desaparegués una part de la falsificació del vi.

Per no ferme interminable ni molest, deixant aquesta qüestió pera dir al senyor Raventos, ab tot el respecte que'm mereix, que allò d'aprovar a culta-corrents, y ab exagerada disciplina, tot les conclusions que's varen portar a l'Assamblea, no puch admetre de cap manera, com a empordanès que soch, puix pot ben dir-se que nosaltres vivim esser els únics que volem promoure discussió al veure que volia aprovar l'última conclusió, que tant pot perjudicar-nos, ja que d'ella parlo, no puch tancar sense fer constar la meua satisfacció al veure que ja no som sols els empordanesos els que creiem un perjudici el que les comarques productores de vins de bona qualitat puguen reforçar, y que, les de vins d'alta graduació, no puguin rebuçar-los, sinó que, en el penúltim número de la «Fulla Agrícola», venen firmes tant autoritzades com les del senyor Puigdor y senyor Riba a defensar nostre criteri.

Ja's fa que ab aquest article no lograré content d'opinió com va suposar el detallista el 26 de febrer.

Ben convençut estich de que, si agut tinguéssim una declaració de cul·lita implantada y fossin obligatòries les guies de circulació, desapareixeria el frau, si no del tot, en gran part, puix acabar-lo, to, se fassi de la manera que vulgué, ho considero poch menys que impossible.

Creuen que això combaten que'l sol fet d'existir a Catalunya la declaració de cul·lites y les guies de circulació, no pot ésser tan gran pas pera posar tre al escandalosa falsificació del vi? Suposo que'l seu clar criteri y els molts coneixements que'l distingeixen son dos elements poderosos pera fer-ho veure la part de rahó que puch tenir ab lo que porto dit. Si això no fos prou, me permeto preguntar a dits senyors: ¿Què es que comet el frau? El vinyater o el detallista?

Suposo que'm contestaràn: tots dos. També així ho crech; y per això estich persuadit que'l Consell Regional, després d'un detingut estudi, va portar a l'aprovació de l'Assamblea aquesta conclusió. El senyor Raventos y demés senyors diran que es un nou embolic per la marca del vi y que tant se falsifica si hi ha declaració de cul·lita y guies de circulació com no. El meu humil criteri'm diu que no, y vaig a demostrar-ho. Aquí, a l'Empordà, per regla general, tots són cultius pebrats, y aquests mateixos vivim en els pobles honrats tenim les vinyes, y els que no hi vivim tenen encanteries pera comprar dels llurs terrens, les quals són treballades pels jornalers del mateix poble. Per lo tant, com que son variats és que interveuen a la casa del vinyater, es molt fàcil capitar-se si la declaració de cul·lita feta pels interessats es certa o falsa. Lo que deixo dit pot aplicarse desde millor contribuent fins al més petit productor, perquè dintre dels pobles rurals tot se sab de tal manera, que es possible comptar els centims que cada vinyer porta a la butxaca si el del costat o el del davant s'hi empenyen. Com que suposo que'ls pobles de les demés comarques catalanes són tallats pel mateix patró que'l de l'Empordà, tinc la convenció de que una vegada feta obligatòria la declaració de cul·lita y la guia de circulació, tot hom faria la declaració an el temps oportú y tindrà la guia el dia que se fa una venda de vi, per pòr de que'l vinyer, d'amagar, ho anés a denunciar al encarregat que la Unió tingues al poble, resultant de tot això, que al fins avuy el cultiu havia pogut fer la falsificació impunement y en gran escala, ara ja no hi seria possible.

Respecte al detallista ja's fa més difícil averiguar lo que ven, degut als molts inconvenients que això significaria, creient molt més ventatós deixar-ho en mans del venedor y aplicant-hi el rigor de la llei. En quant al magatzemador, crech que podria seguir-se'l mateix procediment de les guies sense que això significés entremetre-hi cap classe a la circulació del vi.

Ja'm sembla que'n sento molts que diran que, no pugen sapiguer si el detallista fa trampa o no al vi res hem guanyat, y que, per fer les coses a mitges, més val deixar-les com estan. A'nquests tals jo'ls hi diré que això no es argument de prou pes pera deixarmos convençut, considerant, per mi, una senyalada victòria si ab la declaració de cul·lites y les guies de circulació desaparegués una part de la falsificació del vi.

Per no ferme interminable ni molest, deixant aquesta qüestió pera dir al senyor Raventos, ab tot el respecte que'm mereix, que allò d'aprovar a culta-corrents, y ab exagerada disciplina, tot les conclusions que's varen portar a l'Assamblea, no puch admetre de cap manera, com a empordanès que soch, puix pot ben dir-se que nosaltres vivim esser els únics que volem promoure discussió al veure que volia aprovar l'última conclusió, que tant pot perjudicar-nos, ja que d'ella parlo, no puch tancar sense fer constar la meua satisfacció al veure que ja no som sols els empordanesos els que creiem un perjudici el que les comarques productores de vins de bona qualitat puguen reforçar, y que, les de vins d'alta graduació, no puguin rebuçar-los, sinó que, en el penúltim número de la «Fulla Agrícola», venen firmes tant autoritzades com les del senyor Puigdor y senyor Riba a defensar nostre criteri.

Ja's fa que ab aquest article no lograré content d'opinió com va suposar el detallista el 26 de febrer.

Ben convençut estich de que, si agut tinguéssim una declaració de cul·lita implantada y fossin obligatòries les guies de circulació, desapareixeria el frau, si no del tot, en gran part, puix acabar-lo, to, se fassi de la manera que vulgué, ho considero poch menys que impossible.

Creuen que això combaten que'l sol fet d'existir a Catalunya la declaració de cul·lites y les guies de circulació, no pot ésser tan gran pas pera posar tre al escandalosa falsificació del vi? Suposo que'l seu clar criteri y els molts coneixements que'l distingeixen son dos elements poderosos pera fer-ho veure la part de rahó que puch tenir ab lo que porto dit. Si això no fos prou, me permeto preguntar a dits senyors: ¿Què es que comet el frau? El vinyater o el detallista?

Suposo que'm contestaràn: tots dos. També així ho crech; y per això estich persuadit que'l Consell Regional, després d'un detingut estudi, va portar a l'aprovació de l'Assamblea aquesta conclusió. El senyor Raventos y demés senyors diran que es un nou embolic per la marca del vi y que tant se falsifica si hi ha declaració de cul·lita y guies de circulació com no. El meu humil criteri'm diu que no, y vaig a demostrar-ho. Aquí, a l'Empordà, per regla general, tots són cultius pebrats, y aquests mateixos vivim en els pobles honrats tenim les vinyes, y els que no hi vivim tenen encanteries pera comprar dels llurs terrens, les quals són treballades pels jornalers del mateix poble. Per lo tant, com que son variats és que interveuen a la casa del vinyater, es molt fàcil capitar-se si la declaració de cul·lita feta pels interessats es certa o falsa. Lo que deixo dit pot aplicarse desde millor contribuent fins al més petit productor, perquè dintre dels pobles rurals tot se sab de tal manera, que es possible comptar els centims que cada vinyer porta a la butxaca si el del costat o el del davant s'hi empenyen. Com que suposo que'ls pobles de les demés comarques catalanes són tallats pel mateix patró que'l de l'Empordà, tinc la convenció de que una vegada feta obligatòria la declaració de cul·lita y la guia de circulació, tot hom faria la declaració an el temps oportú y tindrà la guia el dia que se fa una venda de vi, per pòr de que'l vinyer, d'amagar, ho anés a denunciar al encarregat que la Unió tingues al poble, resultant de tot això, que al fins avuy el cultiu havia pogut fer la falsificació impunement y en gran escala, ara ja no hi seria possible.

Respecte al detallista ja's fa més difícil averiguar lo que ven, degut als molts inconvenients que això significaria, creient molt més ventatós deixar-ho en mans del venedor y aplicant-hi el rigor de la llei. En quant al magatzemador, crech que podria seguir-se'l mateix procediment de les guies sense que això significés entremetre-hi cap classe a la circulació del vi.

Ja'm sembla que'n sento molts que diran que, no pugen sapiguer si el detallista fa trampa o no al vi res hem guanyat, y que, per fer les coses a mitges, més val deixar-les com estan. A'nquests tals jo'ls hi diré que això no es argument de prou pes pera deixarmos convençut, considerant, per mi, una senyalada victòria si ab la declaració de cul·lites y les guies de circulació desaparegués una part de la falsificació del vi.

Per no ferme interminable ni molest, deixant aquesta qüestió pera dir al senyor Raventos, ab tot el respecte que'm mereix, que allò d'aprovar a culta-corrents, y ab exagerada disciplina, tot les conclusions que's varen portar a l'Assamblea, no puch admetre de cap manera, com a empordanès que soch, puix pot ben dir-se que nosaltres vivim esser els únics que volem promoure discussió al veure que volia aprovar l'última conclusió, que tant pot perjudicar-nos, ja que d'ella parlo, no puch tancar sense fer constar la meua satisfacció al veure que ja no som sols els empordanesos els que creiem un perjudici el que les comarques productores de vins de bona qualitat puguen reforçar, y que, les de vins d'alta graduació, no puguin rebuçar-los, sinó que, en el penúltim número de la «Fulla Agrícola», venen firmes tant autoritzades com les del senyor Puigdor y senyor Riba a defensar nostre criteri.

Ja's fa que ab aquest article no lograré content d'opinió com va suposar el detallista el 26 de febrer.

Ben convençut estich de que, si agut tinguéssim una declaració de cul·lita implantada y fossin obligatòries les guies de circulació, desapareixeria el frau, si no del tot, en gran part, puix acabar-lo, to, se fassi de la manera que vulgué, ho considero poch menys que impossible.

Creuen que això combaten que'l sol fet d'existir a Catalunya la declaració de cul·lites y les guies de circulació, no pot ésser tan gran pas pera posar tre al escandalosa falsificació del vi? Suposo que'l seu clar criteri y els molts coneixements que'l distingeixen son dos elements poderosos pera fer-ho veure la part de rahó que puch tenir ab lo que porto dit. Si això no fos prou, me permeto preguntar a dits senyors: ¿Què es que comet el frau? El vinyater o el detallista?

Suposo que'm contestaràn: tots dos. També així ho crech; y per això estich persuadit que'l Consell Regional, després d'un detingut estudi, va portar a l'aprovació de l'Assamblea aquesta conclusió. El senyor Raventos y demés senyors diran que es un nou embolic per la marca del vi y que tant se falsifica si hi ha declaració de cul·lita y guies de circulació com no. El meu humil criteri'm diu que no, y vaig a demostrar-ho. Aquí, a l'Empordà, per regla general, tots són cultius pebrats, y aquests mateixos vivim en els pobles honrats tenim les vinyes, y els que no hi vivim tenen encanteries pera comprar dels llurs terrens, les quals són treballades pels jornalers del mateix poble. Per lo tant, com que son variats és que interveuen a la casa del vinyater, es molt fàcil capitar-se si la declaració de cul·lita feta pels interessats es certa o falsa. Lo que deixo dit pot aplicarse desde millor contribuent fins al més petit productor, perquè dintre dels pobles rurals tot se sab de tal manera, que es possible comptar els centims que cada vinyer porta a la butxaca si el del costat o el del davant s'hi empenyen. Com que suposo que'ls pobles de les demés comarques catalanes són tallats pel mateix patró que'l de l'Empordà, tinc la convenció de que una vegada feta obligatòria la declaració de cul·lita y la guia de circulació, tot hom faria la declaració an el temps oportú y tindrà la guia el dia que se fa una venda de vi, per pòr de que'l vinyer, d'amagar, ho anés a denunciar al encarregat que la Unió tingues al poble, resultant de tot això, que al fins avuy el cultiu havia pogut fer la falsificació impunement y en gran escala, ara ja no hi seria possible.

Respecte al detallista ja's fa més difícil averiguar lo que ven, degut als molts inconvenients que això significaria, creient molt més ventatós deixar-ho en mans del venedor y aplicant-hi el rigor de la llei. En quant al magatzemador, crech que podria seguir-se'l mateix procediment de les guies sense que això significés entremetre-hi cap classe a la circulació del vi.

Ja'm sembla que'n sento molts que diran que, no pugen sapiguer si el detallista fa trampa o no al vi res hem guanyat, y que, per fer les coses a mitges, més val deixar-les com estan. A'nquests tals jo'ls hi diré que això no es argument de prou pes pera deixarmos convençut, considerant, per mi, una senyalada victòria si ab la declaració de cul·lites y les guies de circulació desaparegués una part de la falsificació del vi.

Per no ferme interminable ni molest, deixant aquesta qüestió pera dir al senyor Raventos, ab tot el respecte que'm mereix, que allò d'aprovar a culta-corrents, y ab exagerada disciplina, tot les conclusions que's varen portar a l'Assamblea, no puch admetre de cap manera, com a empordanès que soch, puix pot ben dir-se que nosaltres vivim esser els únics que volem promoure discussió al veure que volia aprovar l'última conclusió, que tant pot perjudicar-nos, ja que d'ella parlo, no puch tancar sense fer constar la meua satisfacció al veure que ja no som sols els empordanesos els que creiem un perjudici el que les comarques productores de vins de bona qualitat puguen reforçar, y que, les de vins d'alta graduació, no puguin rebuçar-los, sinó que, en el penúltim número de la «Fulla Agrícola», venen firmes tant autoritzades com les del senyor Puigdor y senyor Riba a defensar nostre criteri.

Ja's fa que ab aquest article no lograré content d'opinió com va suposar el detallista el 26 de febrer.

Ben convençut estich de que, si agut tinguéssim una declaració de cul·lita implantada y fossin obligatòries les guies de circulació, desapareixeria el frau, si no del tot, en gran part, puix acabar-lo, to, se fassi de la manera que vulgué, ho considero poch menys que impossible.

Creuen que això combaten que'l sol fet d'existir a Catalunya la declaració de cul·lites y les guies de circulació, no pot ésser tan gran pas pera posar tre al escandalosa falsificació del vi? Suposo que'l seu clar criteri y els molts coneixements que'l distingeixen son dos elements poderosos pera fer-ho veure la part de rahó que puch tenir ab lo que porto dit. Si això no fos prou, me permeto preguntar a dits senyors: ¿Què es que comet el frau? El vinyater o el detallista?

Suposo que'm contestaràn: tots dos. També així ho crech; y per això estich persuadit que'l Consell Regional, després d'un detingut estudi, va portar a l'aprovació de l'Assamblea aquesta conclusió. El senyor Raventos y demés senyors diran que es un nou embolic per la marca del vi y que tant se falsifica si hi ha declaració de cul·lita y guies de circulació com no. El meu humil criteri'm diu que no, y vaig a demostrar-ho. Aquí, a l'Empordà, per regla general, tots són cultius pebrats, y aquests mateixos vivim en els pobles honrats tenim les vinyes, y els que no hi vivim tenen encanteries pera comprar dels llurs terrens, les quals són treballades pels jornalers del mateix poble. Per lo tant, com que son variats és que interveuen a la casa del vinyater, es molt fàcil capitar-se si la declaració de cul·lita feta pels interessats es certa o falsa. Lo que deixo dit pot aplicarse desde millor contribuent fins al més petit productor, perquè dintre dels pobles rurals tot se sab de tal manera, que es possible comptar els centims que cada vinyer porta a la butxaca si el del costat o el del davant s'hi empenyen. Com que suposo que'ls pobles de les demés comarques catalanes són tallats pel mateix patró que'l de l'Empordà, tinc la convenció de que una vegada feta obligatòria la declaració de cul·lita y la guia de circulació, tot hom faria la declaració an el temps oportú y tindrà la guia el dia que se fa una venda de vi, per pòr de que'l vinyer, d'amagar, ho anés a denunciar al encarregat que la Unió tingues al poble, resultant de tot això, que al fins avuy el cultiu havia pogut fer la falsificació impunement y en gran escala, ara ja no hi seria possible.

Respecte al detallista ja's fa més difícil averiguar lo que ven, degut als molts inconvenients que això significaria, creient molt més ventatós deixar-ho en mans del venedor y aplicant-hi el rigor de la llei. En quant al magatzemador, crech que podria seguir-se'l mateix procediment de les guies sense que això significés entremetre-hi cap classe a la circulació del vi.

Ja'm sembla que'n sento molts que diran que, no pugen sapiguer si el detallista fa trampa o no al vi res hem guanyat, y que, per fer les coses a mitges, més val deixar-les com estan. A'nquests tals jo'ls hi diré que això no es argument de prou pes pera deixarmos convençut, considerant, per mi, una senyalada victòria si ab la declaració de cul·lites y les guies de circulació desaparegués una part de la falsificació del vi.

Per no ferme interminable ni molest, deixant aquesta qüestió pera dir al senyor Raventos, ab tot el respecte que'm mereix, que allò d'aprovar a culta-corrents, y ab exagerada disciplina, tot les conclusions que's v

Mercat de Barcelona

Preus corrents al engrés, donats per la Junta Sindical del Col·legi de Corredors Regals de Comerç de la Plaça de Barcelona.

Grans i farines

(Sense drets de consum.)

Blat		
Canócl de Castella	de 27'22 a 28'18	100 kilos
Azime Bupatori		
Aragó	de 27'22 a 28'18	100 kilos
Mont.		
Urgell	de 25'00 a 25'81	
Navarra	de 25'81 a 25'90	
Bisnquet	de 27'22 a 27'72	
Comarca		
Duro Andalusia		
Yndia		
Theodosia	de 35'81 a	

Farines		
Extra blanca n.º 1	de 34'85 a 36'05	100 kilos
Superfina id. n.º 2	de 33'05 a 33'65	
Número 3	de 31'25 a 32'45	
Número 4	de 29'35 a 30'55	
Tercera	de 27'45 a 28'65	
Quarta	de 25'55 a 26'75	
Extra forsa n.º 1	de 48'57 a 52'88	
Superfina forsa 2	de 43'25 a 45'05	
Número 3	de 34'85 a 36'05	
Número 4	de 30'41 a 31'61	
Segona	de 28'51 a 29'71	
Tercera	de 26'51 a 27'71	
Quarta	de 24'51 a 25'71	
Araó Valencia bomba	de 70' a 70'	
Yndia	de 52' a 52'	
Amoquel	de 52' a 52'	

Carrotes		
Vinaros	de 16'54 a 17'35	100 kilos
Idem reles	de 15'47 a 16'07	
Idem	de 14'28 a	
Idem	de 14'28 a	
Idem	de 14'28 a	
Idem	de 14'28 a	
Idem	de 14'28 a	
Idem	de 14'28 a	
Idem	de 14'28 a	
Idem	de 14'28 a	

Despulls		
Segó	de 2'411 a 2'500	100 litres
Segonol	de 2'040 a 2'035	
Prims	de 3'211 a 3'392	

Civada		
Extremadura	de 20'25 a 20'50	100 kilos
Extremadura roja	de 18'50 a 18'75	
Carbena roja	de 18'50 a 18'75	
Andalusia	de 18'50 a 18'75	
Ordí		
Andalusia	de 18'50 a 18'75	100 kilos
Urgell	de 18'50 a 18'75	
Aragó	de 18'50 a 18'75	
Comarca	de 18'50 a 18'75	

Faves		
Extremadura	de 22' a 22'25	100 kilos
Valencianes	de 22' a 22'25	
Comarca	de 22' a 22'25	
Smyna	de 22' a 22'25	
Mahó	de 22' a 22'25	

Favons		
Xeres	de 22'25 a 22'	100 kilos
Serilla	de 21'50 a 22'	
Castelló	de 21'50 a 22'	
Blatdemoro		
Plaia	de 24'50 a 24'75	100 kilos
Danubi	de 24'50 a 24'75	
Cinquantí	de 24'50 a 24'75	
Serilla	de 24'50 a 24'75	
Berdinska	de 24'50 a 24'75	

Mill		
Extremadura	de 24'50 a 25'	100 kilos
Comarca	de 24'50 a 25'	
Herpe		
Xipre	de 24'50 a 25'	100 kilos
Llevar de nap.	de 50' a	
Idem	de 50' a	
Idem	de 50' a	

Patates		
Idem (informació de la casa J. Matas)		
Buté	de 15' a	100 km.
Vich	de 15' a	
Groch	de 15' a	
Idem	de 15' a	
Idem	de 15' a	
Idem	de 15' a	
Idem	de 15' a	
Idem	de 15' a	

Patates de sembra		
Buté blanc (fressa alta)	de 15' a	100 kilos
Idem	de 15' a	
Idem	de 15' a	
Idem	de 15' a	
Idem	de 15' a	
Idem	de 15' a	
Idem	de 15' a	
Idem	de 15' a	

Fruites i hortalices		
Alles	de 12' a 12'25	12 ristes
Coves	de 17'50 a	100 kilos
Verdals	de 0'00 a 0'00	
Montañola	de 0'00 a 0'00	
Mallorca	de 0'00 a 0'00	
Castanyes gallegas	de 0'00 a 0'00	
Peres d'Aragó	de 0'00 a 0'00	
Castanyes tendres	de 0'00 a 0'00	
Pomes canosa	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	

Patates de sembra		
Buté blanc (fressa alta)	de 15' a	100 kilos
Idem	de 15' a	
Idem	de 15' a	
Idem	de 15' a	
Idem	de 15' a	
Idem	de 15' a	
Idem	de 15' a	
Idem	de 15' a	

Fruites i hortalices		
Alles	de 12' a 12'25	12 ristes
Coves	de 17'50 a	100 kilos
Verdals	de 0'00 a 0'00	
Montañola	de 0'00 a 0'00	
Mallorca	de 0'00 a 0'00	
Castanyes gallegas	de 0'00 a 0'00	
Peres d'Aragó	de 0'00 a 0'00	
Castanyes tendres	de 0'00 a 0'00	
Pomes canosa	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	

Fruites i hortalices		
Alles	de 12' a 12'25	12 ristes
Coves	de 17'50 a	100 kilos
Verdals	de 0'00 a 0'00	
Montañola	de 0'00 a 0'00	
Mallorca	de 0'00 a 0'00	
Castanyes gallegas	de 0'00 a 0'00	
Peres d'Aragó	de 0'00 a 0'00	
Castanyes tendres	de 0'00 a 0'00	
Pomes canosa	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	

Fruites i hortalices		
Alles	de 12' a 12'25	12 ristes
Coves	de 17'50 a	100 kilos
Verdals	de 0'00 a 0'00	
Montañola	de 0'00 a 0'00	
Mallorca	de 0'00 a 0'00	
Castanyes gallegas	de 0'00 a 0'00	
Peres d'Aragó	de 0'00 a 0'00	
Castanyes tendres	de 0'00 a 0'00	
Pomes canosa	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	

Fruites i hortalices		
Alles	de 12' a 12'25	12 ristes
Coves	de 17'50 a	100 kilos
Verdals	de 0'00 a 0'00	
Montañola	de 0'00 a 0'00	
Mallorca	de 0'00 a 0'00	
Castanyes gallegas	de 0'00 a 0'00	
Peres d'Aragó	de 0'00 a 0'00	
Castanyes tendres	de 0'00 a 0'00	
Pomes canosa	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	

Fruites i hortalices		
Alles	de 12' a 12'25	12 ristes
Coves	de 17'50 a	100 kilos
Verdals	de 0'00 a 0'00	
Montañola	de 0'00 a 0'00	
Mallorca	de 0'00 a 0'00	
Castanyes gallegas	de 0'00 a 0'00	
Peres d'Aragó	de 0'00 a 0'00	
Castanyes tendres	de 0'00 a 0'00	
Pomes canosa	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	

Fruites i hortalices		
Alles	de 12' a 12'25	12 ristes
Coves	de 17'50 a	100 kilos
Verdals	de 0'00 a 0'00	
Montañola	de 0'00 a 0'00	
Mallorca	de 0'00 a 0'00	
Castanyes gallegas	de 0'00 a 0'00	
Peres d'Aragó	de 0'00 a 0'00	
Castanyes tendres	de 0'00 a 0'00	
Pomes canosa	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	

Fruites i hortalices		
Alles	de 12' a 12'25	12 ristes
Coves	de 17'50 a	100 kilos
Verdals	de 0'00 a 0'00	
Montañola	de 0'00 a 0'00	
Mallorca	de 0'00 a 0'00	
Castanyes gallegas	de 0'00 a 0'00	
Peres d'Aragó	de 0'00 a 0'00	
Castanyes tendres	de 0'00 a 0'00	
Pomes canosa	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	

Fruites i hortalices		
Alles	de 12' a 12'25	12 ristes
Coves	de 17'50 a	100 kilos
Verdals	de 0'00 a 0'00	
Montañola	de 0'00 a 0'00	
Mallorca	de 0'00 a 0'00	
Castanyes gallegas	de 0'00 a 0'00	
Peres d'Aragó	de 0'00 a 0'00	
Castanyes tendres	de 0'00 a 0'00	
Pomes canosa	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	

Fruites i hortalices		
Alles	de 12' a 12'25	12 ristes
Coves	de 17'50 a	100 kilos
Verdals	de 0'00 a 0'00	
Montañola	de 0'00 a 0'00	
Mallorca	de 0'00 a 0'00	
Castanyes gallegas	de 0'00 a 0'00	
Peres d'Aragó	de 0'00 a 0'00	
Castanyes tendres	de 0'00 a 0'00	
Pomes canosa	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	

Fruites i hortalices		
Alles	de 12' a 12'25	12 ristes
Coves	de 17'50 a	100 kilos
Verdals	de 0'00 a 0'00	
Montañola	de 0'00 a 0'00	
Mallorca	de 0'00 a 0'00	
Castanyes gallegas	de 0'00 a 0'00	
Peres d'Aragó	de 0'00 a 0'00	
Castanyes tendres	de 0'00 a 0'00	
Pomes canosa	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	
Idem	de 0'00 a 0'00	

SOCIETAT ENOLÓGICA DEL PENADÉS

SERDÀ, ROS Y C.

Rambla Sant Francisco, 15 - Vilafranca del Penadés

Productes enològics purs.
Aparells d'anàlisi de vins, de la casa Du-
rard, succeïda de Salomon, de París.
Productes enològics purs.
Aparells d'anàlisi de vins, de la casa Du-
rard, succeïda de Salomon, de París.
Productes enològics purs.
Aparells d'anàlisi de vins, de la casa Du-
rard, succeïda de Salomon, de París.

Material de magatzem i celler.
Secció d'anàlisi de vins i consultes.
Instal·lació de laboratoris i cellers mo-
dernes.

DEMANIS LLISTES DE PREUS

Conillier Model

dedicat exclusivament a la cria del conill

Gegant de Flandes

Parella de 3 mesos y pès 4 y mitg kilos, 12 pessetes

Franch d'emballatge y racions convenient segons el viatge. Per exemplars

Joan Bta. Cuní, avicultor. - La Bisbal, Monells (Província de Girona)

Idem negres, de 10' a 11' de doís, de 45'85
a 50 pessetes hectolítre.
Moscatels, de 9' a 10' de doís, de 40'65 a
53'35 pessetes hectolítre.

Productes Enològics

Informació de la

Societat Enològica del Penadés. - Vilafranca

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

100 L. 25 A1

